

Jūrkalnēs laumē (nuovelē)

Nikumet nesakīk nikumet. Tou tēisa bōva spiejēs ožmērštē žagariškis Julis. Uns sosēžadieję so akmenēškē Jurgita ēr ruošies keltē vesēlē. Būsēmāsis jaunikis sožadietēnē prisēikinieję ēštēkēmībē ēr pats sāva pažadās švēntā tikieję. Gal tū pažadū būtom ēr nesolaužēs, je ne sena kāp pasaulis tēisa, kad kumet žmuogos planou, aukštesnēs jiegas ēš anuo planū joukus kret?

O vēskas prasēdieję nu tuo, kad Jurgita luoterijuo ēšluošē torēstēnē keliuonē i Kretas sāla. Tēp jau notēka, kad kelialapis tebōva skērts vēinā asabā, dēltuo sožadietēnē nuorieję keliuonēs atsēsakītē, o vēituo anuos ēš luoterējēs organēzatuoriu pasējimtē postretiuos tūkstontēs litu. Bet sožadietinis juokio būdo neleida savāje gražuolē tēp žiaurē aukuotēis. Uns parsipieję, kad tuokiuos pruogos neēšnauduojēms būtom pati dēdiausē kvailīstē anuos gīvenēmē, dēl katruos paskiau tektom gailietēis vēsa lēkusi gīvenimieli. Sožadietēnē pasēdavē irokoujema ēr ēškeliaua i Elādas ruojo. Tou pat meto ēr Julis ēšējē atuostuogu. Baigontēis lēipā uns somēslējē ēšvažioutē paklajuotē pu kaimīnēnē Latvējē. Paskotēniojē mienēsē dēina, vuos tik saulē patekiejos, vaikioks sieduos i uopeli ēr ēšvažiava pru Akmenē, Vēnta, Mažēikius, Ežērē, Saldus link Kuldingas.

Ēš pradziū keliuonē poikē sekies, mašina plēntās slīda līg ikaitints pēilis par svēista. O ēš pēitrītiu posēs potous vies it baltas avelēs i laidara link jūras gēnē purius debesū sviedēnelius. Kumet dēina pradieję rēstēis i pakalnē, Julis, pasēdžiaugēs Vēntuos gražomo nu senuojē Kuldingas tēlta, leiduos važioutē aplinkkelio līgi sankrīžas so patio tēisiausio kelio, vedontio pru muolē spalvuos tvērtā Eduolēs pili, Alsungas miestelē ežerieli ē balta līg golbē liuteruonu bažnīcē link statiū Jūrkalnēs pakrontiū.

Ketorēsdešimt kiluometru vaizdingo kraštuovaizdio rēitont – ne keliuonē, o tēkros maluonoms. Itin žavingē pasēruodē besou paskotēnējē dešimtēs kiluometru. Staigē puosūkē svaigēna, smaragda skaistoma pušīnā, bestuovou ēš abijū kēlē pusiu, taikies so Jolio pasēlabintē, tas vuos spiejē žvalgītēis i pašalius ē tou patio neēšklīstē ēš vēiškelē vaguos. Nes jeigu bēnt biški ožsēžiuopsuotom, toukart tik ba – bach! – ē karšts pasēbočiavēms so prīšās atvažioujontē mašina. Dēltuo Julis vairāva dēdēlē atsargē. Prēvažiavēs Jūrkalnēs bažnītkaimi, nosprēndē i anou neožsoktē, nes pamatē aikštēlē sovēsam ožkēšta bestuovintiu mašinu, tad pasoka kelie i dešēnē posē, link Vēntspēlē. Notarē važioutē da tuoliau, tikiedamuos atrastē laisva, žmuoniū neprēsēgrūdōsē vēitēlē laukinie gamtuo, šalēp jūras. Novažiavos beveik pinkis kiluometrus, mašina staigē pradieję vuožautēis, trūkčiuotē. „Musintās, žvakēs nosēbēngē? O atsarginiu netorio nie vēinuos pasējiemēs...” – baukštē spieliuojē Julis. Anam besēbaikštiejont, mašinas prietaisu skīdelie ēšsēžēibē lēmpēlē, parspiejunti, kad netepēs – tuolēi nebvažiousi. Keliauninks parsēžegnuojē ē

nosprēdē palēngvelēs rēitietē tuoliau, pakol tekēnē da sōkas. Anam pasēsekē, pu keliuolēkas akēmērku priešinguo kelē pusie šmiektēliejē ruodīklē, kvēitunti ožsoktē pri pomninka kāra bieglems i Guotlanda sāla. Julis pasōka noruodīta krīptē ē atsēdūrē šalēp pakelies pēivelie ērēngtuos māšinu stuoviejēma aikštēlēs. Anam bevažiuojint žvīrkelelio link aikštēlēs, prīšās ēššuoka geltuonplaukē mergēlē ēr, muodama rōnka, prašē sostuotē. Bet šēs nestuojē. Skobiejē novažioutē ligi pat mēškelio apaugusiu kuopu pradiuos, esontiuos vuos ož šimta žēngsniu. Pasēikusi aikštēlēs pākrašti māšina pati sostuojē ožgesdama. „Amen, atvažiavau...“ – minties konstatāva i Jūrkalnē atsēbeldēs nuotīkiu ēiškuotē žagariškis.

Atvīkielis nespiejē nie mērktelietē, kumet i mašinas dorelēs ēsēkēba švēiseplaukē latvēlē. Ana pabēlsnuojē krumplēs i dorieliu stēkla. Julis, nesoprasdams, kuo ēš anuo nuorēma, noleida žemīn longa stēkla ē skersuom paveiziejē i mergelka. Ta šīpteliejusi ēštēisē dešēnē ronka ē ēštarē: „Viens lats ar viens eurs... Lūdzu pirkt bilietis“. Lietuvis so latvaitē aiškēnuos net kelēs mēnotas, kol pagaliaus soprāta, kuo ēš anuo nuorēma. Mergelka prašē somuokietē vēina lāta arba vēina eura ož mašinas stuoviejēma pakrontēs zuonuo esontiuo aikštēlie. Ana paruodē ont rauduona puopieriaus ēšdrokavuota bilietieli, nuoriedama ētēkintē, jog īr ne kuoki nuors pakrontiu pliešēkē, o tēkrū tēkriasi bilietieliu pardavinietuojē. Julis atkēša anā pinkiū lātu muoneta. Mergelka gražuos anam papīlē ciela saujē santēmu ēr neatsēsokdama noējē atgal pri kēlē pradiuos tēnās stuovietē ē lauktē naujū klījēntu.

Karto so Joliaus uopelio ont pēivīlēs palei pušīnieli stuoviejē dar septīnēs māšinas. Vēsas anuos turiejē latvēškus nomerius, tad žagarēškiou palēka baisē liūdno. Kāp nebus liūdna, juk pats vēins kāp vuožē pēins svetēmšālis tarp latviu, ne gana tuo da ēr mašina sogēdusi. Hamletēšks klausēms, pasēkabēnēs vēš pakaušē, svēlēna sāmuonē – vīks prēkeltē māšina „atgalēnem skrīdiou“, a nevīks? Praktēšks šuoperis būtom pērmiausē miegēnēs ēšsēaiškintē, kas notēka anuo kledarou. Bet kāp bebūtom gailo, Julis nebōva praktēškas natūras. Gēmēs kuova mienesē vēdorie karto so žuvimis uns ēš prēgēmtēis bōva tēkros pleviesa ē fantazoutuos. Ta ē dabarčiou neatsēsākē savuojē pašaukēma pleviesoutē. Numuojē ronka i gedēma ē patraukē pri jūras. Anam dabā labiausē ož vēskou rūpiejē pu ēlgā trokosēs ē alēnontio karštio tvuoskosēs dēinuos keliuonēs kou greītiau ēšsēmaudītē jūruo. Kumet Julis, brēsdams porē ēr tou patio tvēlkontio pāpadēs kuopu smēltē, pramaknuojē pru pomninka, vaizduojinti metalēnē borē pasēšiaušusi laivieli, prīšās anou atsēvierē Baltējēs platībēs. Daugiausē anou nostebēna tas, kad pajūrie aplinkou nesēmātē anei gīvuos dvasēs, nuors pakrontēs aikštēlie ēr stuovējo septīnēs kažkēinuo pastatītas māšinas.

„Musintās, atvaživosējē kavuojēs kor nuors kuopuos ēr, netrokdīdamē vēins kētam, puoreliems kaitēnas ēr žaid meilēs žaidēmus?“ – speliuojē atvīkielis. Uns, ēsētēkēnēs, kad jūras pakrontie tier vēins pats, nosēpliešē nu savēs darbužius ēr šuolēs pasēleida tēisē i bangas. Nuors vies pūtē nu kronta, Baltējē vēstēik apēpīlē Juli metra aukštē šēltuoms, kāp pavirinta vondēns

kalveliems, katruos ont besėmaudiontiuojė rėtuos vėina pu kėtuos. Atsėgaivėnės pu vargėnontės keliuonės žagariškis ėšbrėda atgal i sliesna pakrontė. Beinont kuoju pīedas it kinėškuom akupunktūras adateliems smaigstė aštrė kāp peliū dontelė akmėnelė. Ė tuoliaus ontejos ont kronta, plėkuos smėltėis bōva nedaug. Tik siaurs gnībielis palei jūra. Vuo kėik tuolieliau nu pakrontės platė jousta kluojuos gīva pekla ėvairiaspalviu, jūras ligi gluotnōma nozulintu akminieliu. Anėi atruodė tuokėi dailė ėr apetitnė, kad nuoriejuos pajimtė i ronkas ė pradietė laižītė, pakol ėšėrps ont patėis lėižōvė galėlė.

Keliauninka nuovargis devīnės lonkās lenkė pri žēmės ėr masėna ramė pagulietė, pėlva atsokos i vakarū linkou besėleidontės saulės posė. Julis paklōsa kūna maldavėmams ė prėgolė tėisė ont akmėnātiu, vėituo pakluodės pasėtėisdams marškinius ė kelnės. Priš goldamuos lepintėis slaptiuoms apsėžvalgė ėr nosėspakajėjė, pamatės, kad ėr tuoliau aplinkou nier nie gīvuos dvasės. Ta nīki vėinoma šalėp doslė šnuopoujontės jūras pamaželė pradije baidītė žagariški. Uns padrebiedamuos šėik tėik ėš viesōma, šėik tėik ėš baimės, baukštė klausėniejė sāvės: „O kas notėktom, jegu monėi staigė palėktom bluogā, jegu pradietom spardītėis šėrdės?.. Kas atliektom i pagelba?.. O gal dabā muni ėš pasalū steb kuokėi nuors pasalkondas arba ėškrīpielė, betīkuodamė, kumet ožmėgsio, o tumet sopols vėsė ėš kuopu, pasėgruobs mōna drabužius, portmāna so piningās, kreditiniems korteliems bei muobėliako, gal net išprievartaus pasėtraukdamė? Bešiurpindams savi baisės galėmuos netuolėmas ateitėis vaizdelės, netikietā ožsnūda. Mėiguojė kėitā - it pu narkuozės. Sapnė regiejė savi bešėinaujunti pri nedėdėlė ežerėlė vėdurnaktie par pėlnati. Žuolie, apsunkusi nu naktėnės rasuos, dailė gulies pu dalgio. Julis tēp vinklė švītrāva dalgio, kad beregintās nušėināva vėsa ežerėliaus pakrontė ė tumet pamātė ont lėipta gāla siedontė laumė. Ana siediejė, imerkusi kuojės i vundini ė nosėsokusi i ežera posė. Laumė kažėn dėlkuo gailio balso dūsava ėr veliejė jouda aksuoma spalvuos vondėnie mėglū spalvuos rūba. Veliejė, veliejė ė staigė, sava skalbini paleidusi grimztė i ežera gelmė, pradijė kriuoktė. Kūkčiuojė līg noskriausta maža mergelė. Julis nusvėidė i pašali dalgi ėr šuokuos goustė laumės. O ta bestėjė mitrė atsėsōka ėr čiopa atliepausi vaikioka ož marškiniū atlapū. Čiopa ėr, smarkė prėsėtraukusi pri savėi, soportėna klausdama: „Kuo to nuori ėš monės, akiplieša!“ Ont tū žuodiu Julis atsėbōda. Prīšās pamātės onkstiau regieta geltuonplaukė latvėkė mergelka, vuos neožspringa seiliems ėš apstolbėma.

Māšinu stuoviejėma aikštėlie, ėrėngtuo šalėp „Vėltėis borės“ - pomninka Ontruojė pasaulėnė kāra pabiegielems, saulė leidontėis i jūra, bestuoviejė tik vėinintelė kėmėnū spalvuos opel astra so lietuvėškās nomerės. Vėsas kėtas māšinas jau bōva ėšsėvažinieji savās kelės. Bilietu pardavinietuojė Aija, žvėlgtėliejusi pru sava kombarė longa, pamatė, kad aikštėlie bestuov vėina māšina ėr ta pati so lietovėškās nomerės. Tas dalīks mergelė nepatėka, ana pajota artėi bieduos alsavėma...

Aija gīvena šalēp māšinu stuoviejēma aikštēlēs pūpsontemē dvijū aukštu budinkē pas gēmēnēs. Mergelka muokies Rīguo ēsēkūrosēs Stokholma aukštuosēs ekanuomēkas muokīklas ontramē kursē ē ruošies taptē torēzma vērsļa vadībininkē. Tad par vāsaras atuostuogas nosprēndē praktēškā ēš artiau sosēpažintē so būsēmuos veikluos īpatomās – jiemies pardavēnieti bilietelius i paplūdimi atvažioujēntēms puoēlsiautuojēms ož vēita māšinu stuoviejēma aikštēlie.

Praktēkontē ne joukās somēzga, nojausdama notēkos kažkou prāsta. Dēltuo, nieka nesakiusi nomēškems, ēšslinka pru atskēra ēšējēma i lauka torētēs sāva kombareliaus, skērta puoēlsiautuojēms, duris ēr notēpēna takelio tēisē par kuopu pošīnieli pri opelioka, sāva srauni vondēnieli nēšosē i jūra. Aija, leisdamuos takelio nu kuopu link paplūdēmē, jau ēš tuolēi pastebiejē tēisē ont pakrontēs akmēnieliu begolunti svieti ēš Lietovuos. Anā krūtinie smarkē sobēldiejē šērdēs. Mergelka būgštaudama svarstē: „Kou reikies dērbtē, je rasio anou jau atšālusi ē nomērusi? Gal anou patrēnkē šērdēis priepuolis, ar insults? Toukart nuors kiaurā žēmē prasmek. Neso tēkra, kad sogebiesio anam padērbtē dirbtini alsavēma. O jegu ēr atgaivinsio, kāp sosērokousiau? Lietovēškā ēr rosēškā nemuoko, tik anglēškā ēr švedēškā....“

Kumet žagarēškiaus gelbētuojē prēsēartēna pri pat anuo, saulē jau bōva panierusi gēlē i vondēni. Vēš kuorēzonta besēplaikstē dongou ožsēlēkēi oranžēnē atšvaitā. Šiurpi anū barva i savi panardēna ēr paplūdimi, ēr anou apkabēnusiūs statius Jūrkalnēs skardius. Net pušū žalēs keporēlēs nosēdāžē Maruoka apelsinu barva. Tuokēi vaizdā dar daugiau stingdē Aijos gīsluos krauji. Ana nuoriejē vēskou mestē ē sproktē tekēnuom atgal ēš kor atējē. Bet atsakuomībēs jausmos neleida pasēdoutē panēkā.

Stodenčiuokē rīžtingā žengē pri pat golēntiuojē ē atēdnē anou apveiziejē: „Alsoun, diekou Pondēivou... Vadēnas, gīvs... Nebreikies gaiivintē – ēš lūpu i lūpas borna pūstē uora?... Fui, kāp neapvažē sāva bakterējēs grūstē kētam i borna!.. Vēin aple tou pamēslējos šleikštē daruos. Negi uns spiejē tēik prēsērītē, kad vēituo nosmēga ē ožmēga?. Ne, negērts. Svaigalū smarvē nu anuo netrēnk. Ēr ēšsvaidītu toštiū botelku aplinkou nesēmāta... Nuorio a nenuorio, bet žadintē anou teks. Juk sotemos uors atvies, o tas nabagielis posplēkis gol, vēin šlapiuoms trompēkiem ožpakali aptraukēs. Kāp maudies, tēp ē nepersēmuovē apatiniu. Musintās, giedējuos? Bet kuo? Juk čē tušti aplinkou, kāp Ruobēnzuona saluo. Nodistā ēš kuopu beveik neēšlend i pakrontē. Nuors šēndēin nie vēina anū kuopuos nebōva pasēruodēi. Tik slaptuosēs latviu puorēlēs kuopuos ganies ē svetēmūju, jou labiau lietoviu, reikalās nesēiduomāva... Gal ēr neprastā vaikioks atruoda, veida lēnējēs taisēklingas, lūpas tēisēs ēr potlēs kāp pampuškas?.. Tik pats pardaug lēisos ē raumēnū gālietom daugiau turietē ožsēpompāvēs... Nuors šēp lietovē, kāp besakītumi, vēs dēltuo īr dailesnē ož latvius, bēnt jau ož mōna pažīstamus latvius. No, Aija, sosējimk, ēsēdrousink ē žadink tou pleviesa, pakol uns nenošāla ē nenonēra sāva oudēgēlēs...“

Latvèkè, kàp bemuokiedama švelniau, pakèša ronka mèigtontejem pu galva è anou kèlsteliejè, paskiau puora kartu krosteliejè žagariški, sojiemusi anou per petius. Julis it elektras ègnĩbts šuokuos i kuojès. Pašuokès èš mèigū net parsèžegnuojè. Juk anam pasèvaidèna, kad anou èš tèkrūju pažadèna ne latvèkè biletu pardavinietuojè, o tèkrū tèkriusè laumè èš sakmiū. Aija, pasèjutusi nejaukè, kad èšgousdna svetèmšāli, šuokuos anou kou greitiau noramintè. Ožmèršusi, kad prèžadintāsis gal anuos nesoprastè, greitakalbè papīlè latvèškus žuodius: „Labvakar, ir pienācis, laiks piecalties... Kas noticis? Mašina īr bojāta“ (Labs vakars, jau vielo, laiks keltèis. Kas notèka? Ar māšina sogēda?) Julis, nuors è nepardaug temuokiejè latvèškā, šèik tèik soprāta, kou anam pasākè mergelka. Vargās ne galās èšsteniejè abijū kalbū maišalīnè: „Labvakar. Ja, māšina īr amen, slegiets, kaput. Paldies uz rūpesni. As esmi Julis. Kuoks jūsa vards?“ „Es esmu Aija.“ – atsakè geltuonplaukè. „Aija – fantastèšks vards!“ – žagariškis soskōba pakuolītè mergelka, o paskiau nebžènuojè kou tuoliau sakītè. Èšraitès kvailuoka šĩpsèna è noraudèis èš giedas uns pradiejè vèlktèis kelnès, bet anam nesèsekè pataikītè dešènè kuoja i kèlniu klešnè, tad, bešuokiniedams ont kairies kuojès, paslĩda ont šlapiū akmènieliu è apvèrta. Mergelka neèštoriejusi nosèkvatuoja balso.

„Nuors pasiosk, tèkra ta laumè èš monuoja sāpna... O gal ana èš tèkrūju īr laumè? Juk paprasta mergelka, jou labiau biletieliu pardavinietuojè, tuokio vielo laiko nesliūžènietom kàp dūšè pu paplūdimi? Nuors kiaurā žèmè prasmek èš giedas, stuov è veizas, kàp aš it kuoks putbals ridiniejos ont akmènieliu. Kuoks eso mulkis mesuos kertamāsis, kad nepasèjiemiau sausū „triusèku“ èš māšinas bagažènès!.. Dabar garantoutā persèšaldĩsio è gausio gāla! Kažkuokèi kerā on mōnès ožleistè, pu šimts paibeliu, pasèmaudiau mažomèlè èr ožmègau it žindoums ciuckis, net puora adĩnu èšparpiu. A tas īr poikè? Musintās so nervās kažkas netvarkuo?.. Kelnès šèp ne tèp ontsètèmpiau ont sobènès, o kou tuoliau dèrbtè? Dèlkuo ana nu mōnès nesètrauk šalèn? Kuo da nuor? Negi da vèina lāta paprašĩs? Nedousio... Bet ana, biasūkštis, bèsunti baisè graži. Kuo gèra èr ož monōjè Jurgita gražèsnè?.. Tèp negal dèrbtèis!.. Gelbiek, Pondèivāli, nu grieka! Vuos tik pamatiau temstont šalèp šviežè mergelka, tèp tojaus èr soskĩdau, o kad māšina sogedusi è ar bevĩks anou kažkor pamèškìe ožklimposè bepataisītè – man sovèsam nebrūp? Galio drousè tvèrtintè, kad eso tuos geltuonpalukès laumès apčeriets. Juk ne šèp sau omžèna atilsi buoçielis mōn sakĩdava, kad vèsè ligi vèina latvè īr čerauninkā. Pu šimts pabeliu! Kas mōn pasèdārè!? Dontĩs patĩs pradiejè barškietè, nebgalio anū sostabdītè... Kad tik anū neèšsèbèrbinčiau laukuon, bekalèndams neèšsèmošçiau! Musintās, rimtā peršalau. Gieda nu Pondèiva, vèrpo it vèštĩtis è dar šalèp jaunos gražiuos mergelkas!“

Aija ne mažiau ož Juli nosègonda, pamatiusi anou drebonti nu šaltè. Èš pradiū nesuvuožuoja kuo gruobtèis, paskiau smarkè anou apsèkabèna è pradiejè gnaibītè anam nōgara, petius è strienas. Skausmos sošalosejem padiejè atgautè prarasta šèlōma. Tumet Aija anou pasèçiopa ož paronkès è, prèglaudusi pri savèi, pradiejè tèmptèis èš paplūdèmiaus i pošnieli, augusi

ont statiuos kuopu keteras. Julis žāda prarāda, nebžēnuodams, kuo ēš anuo nuor mergelka. Ēš pradiū net miegēna priešintēis. Bet latvėlē anuo nepaleida, tēmpē link gēmēnaitiu budinka, katramē nakvuojē ēr šnibždiejē i ausi: „Neuztraucies. Viss būs labi. Veduosi tu pārādīsies mājās. Bus dot karstu tēju. Varbūt si pa nakti.“. Ēš šiuos ēlguos tēradas Julis tesoprāta tik teik, kad mergelka anou vēdas i kažkēinuo nomus, o tēn dous karštuos arbetas ē galbūt leis pabūtē pas anou vēsa nakti. Nuors ē ne vēskou vaikioks tēkslē ēššēvertē, bet pagrēndēnē minti soģebiejē notvertē ož čioprīnas, dēltuo apsēspakajējē ē nebsēpriešēna vedamas. Pu dešimtēis mēnotu anodo jau bōva tīkē ēsmokēi i Aijēs kombarieli. Ana mitrē ožkaitē svetiou karštuos arbetas, atnešē pierninku so imbiero, tou patio padavē Joliou abrūsa ē patarē, nosēvēlkos šlapēs kelnēs, anou apsēvīniuotē slaptuosēs sāva vēitas. Vaikos, nuors ē svēldams ēš giedas, klosnē vīkdē mergelkas palēipēmus. Ē ne veltou, anam ēš tēkrūju palēka geriau. Atšēla vēsos kūns, prapoulē nesēnē kaustiusi baimē ē klaiķos nepasētēkiejēms. Julis vēs daugiau ē daugiau pradiejē veizietēis i latvėlē, nebkavuojē ēr sāva akiū nu anuos žvēlgsnē.

Puorēlē daugiauē ruodavuoģies gestās, nes bijuoģies, kad anodoms kalbuos neēšģērsto nōma šeimīnīkā. Parītēs Aija pradiejē snūdurioutē, dēltuo ēš mandagōma pērmiau pasiūlējē Joliou goltēis ont anuos suopkelēs, a pati žadieģē sanustē pri stāla. Svetīs atsēsākē, kuolīdamuos, kad mēģis anuo neģem, dēltuo ēr tuoliau gal palaikītē kompanējē pri stāla. Mulkis nesosēprāta mergelē pasiūlītē ēitē goltēis ē pamēģuotē ont suopkēlēs. Mergelka mieģēna grumtēis so mēģigo, bet turiejē anam pasēdoutē.

Tēp ēr ēšmēģuojē anōdo, ožsēkniabēi ont stāla ēš priešīngu anuo posiu. Pērmāsis nu mēģigū prasēblondē Julis. Saulē dar tik tekiejē par krūmaliu vēršo. Atsēkielosēsis apsēvēlka jau spiejosēs ēšdžiūtē trompēkēs, paskiau ē dēdiuosēs kelnēs bei baltēnius ē truopējuos tīlē ēšsmoktē par duris. Ēsēklausē. Vēsuos budinka kerties cīpontē spēngē tīla. Tumet žagariškis stabteliejē tarpdorie ē paveiziejē i Aijēs posē. Mergelka ē tuoliau ramē snaudē, šnuopoudama vēinuodo ritmo, pru mēģigus šīpsuoģuos. Julis tarsi somediejē ē tarsi soleida šaknis i grindis, neģgaliejē atētrauktē nuo mēģigtontiuosēs akiū:

„Kuoki ana vēs dēltuo besonti daili viesūkštis. Būtom gailo palēktē anou neatsēsveikēnos... Būtom vēsā šaunē so anou vēinuo kompanēģuo praleistē da vēina dēina... Bet ģuk neģalio būtē tuoks begiedis – pajimtē ēr ēšdoutē sāva Jurgita. Kou ana pati mōn pasakītom, kāp ptractom ēr mōna, ēr anuos gēmēnēs, je aš anēms vēsēms ēštrēnkčīuo tuokē begiedēška kiaulīstē!?! Cha! Vaģioutē nomēi ožsēmēslēģau!.. Pats Pondēivs nenuor, kad ēšvaģioučīau. Kāp aš ģalieģau ožmērštē, kad mōna māšina ožsēlēnkē. Kas dabā padies monēi anou sotaģisītē?! Ne, neģgalīu daugiau stīpsuotē pri duru it ēš dornīna sprunkous posģalģis, ģuk būtom dēdēlē neduora pastaģtē i nepatuogē vēita neģalta mergēlē... Mēģuok, maģieli mōna, ģal dar sosētēksiau pēivelie, viel atēģisi monēi pardoutē bilietelīaus...“

Teprērikē posdēinē, kol pavīka soorganēzoutē sokiožosēs opel astras notēmpēma ligi Pavēluostas i ramonta dērbtovēs. Tēn Julis ēr apsēstuojuē viešbutie. Pu dvijū dēinū māšina bōva soramontouta. Žagariškis svēla ēš nekontrōma, nuoriejē kou greitiau sosētēktē Aijē. Sieduos pasēšuokiniedams ož vaira ēr nodūmē atgal i ruomantēškojē pēivēlē pri pomninka kāra pabiegielems. Bet kāp bebūtom gailo, anam tēka skaudē nosēvēltē. Dongos tou dēina bōva tērštā apsēniaukēs, nu jūras pūtē šalts šiaurēs vakarū vies, dēltuo pamēškies aikštelie nebōva nie vēinuos mašinas. Pri kelēlē, vedontē nu vēiškelē pri aikštelēs, nestuoviejē ēr bilietieliu pardavinietuojuē. Apmauda gniotols ēstrēga guomorie. Julis, nebžēnuodams kāp ēveiktē nuoskauda, palēkēs mašina peivelie, patraukē i pajūri, tēnās prēsērinka pēlnas kišenēs ēvairiaspalviu dailiūju, jūras nozulintu akmēnieliu ē viel pargrīža atgal. Elgesingā nožvelgē tuolomuo pru miediu šakas šmieķšontē budinka longus. Širdi traukē tēn nuliektē ē sosērastē Aija, bet šalts pruots neleida tuo dērbtē. Vidinis balsos goudē, ētēkēniedams, kad mergelkas senē tēn nebie, kad ana par tas dvē diel ramonta ožtroktas dēinas jau spiejē ēšvažioutē i Rīga ar Vēntspili, o tēn žmuoniū miniuo anou sorastē ēr atpažintē bus neēmanuoma. Sosētaikēs so lēkēmo Julis viel siedo pri vaira, prišās ont prēsākēnē longa palongēs ēšdieliuojē mielēnus, baltus, rauduonus bei margus akmēnelius. Anēi, mašinā bevažioujint, sosērēkiāva i dailē eilēlē it karuolē, sovertē ont siūla... „Tū akminieliu nikumet ēš tēn nenujimsio, anēi mon primins Aija“, – atsēdūksiejēs minties savi pagoudē Julis ē pajudiejē so māšina važioutē atgal pri didiuojē kēlē. Paskiau prēvažiāva Jūrkalnē, pasoka i kairē ēr vingiouto kelio nodardiejē linkou Alsungas ruomantēškojē miestēlē, o paskiau pru Kuldinga, Mažeikius i Žagārē...

Pu dvijū mienesiu Julis ē Jurgita atšuoka sāva vesēlē... Jaunuoji dēdēlē nosēdīvuojē, kumet jaunavedīs, praējos dvēm savaitiem pu vesēlē, kumet medžiai jau bēngē nosēportintē paskotēnius lapus, staigē ožsēmēslēje važioutē i puvestōvēnē keliuonē i tuolēmojē Jūrkalnē. O dar daugiau dīvuojies tumet, kumet Julis neleida anā norinktē spalvotūju akmēnieliu nu prēsākēnē māšinas longa palongēs, sakīdams, kad anēi īr tēkros laimēs talēsmans, padedous apsauguotē māšina nu gedēma. Jurgita nenuoriejē plaktēis i tuokē beprasmēška keliuonē, bet nosprēndē nosēleistē vīreliu, kad tas paskiau nepalēktom nekontēns.

Julis važioudams tēik spaudē greitē piedāla, kad nie nepajōta, kumet anuo vairoujems kledars nebatlaikē posiausvīras, noslīda nu vēiškelē ē norēitiejē i pakelies pēivas, da neprēvažiāvos Vēntuos gīvenvēitēs. Jaunavedē keberiuojies pru ēškoltus šuoninius longus laukuon ēš mašinas. Jurgita supīkusi pasēšaipē ēš vīra: „Lami, kuo liekē, kāp akis ēšsētvēlkēs? Nepamačējē nie tāva talēsmans!“

Julis tīliejē dontis sokondēs ēr minties keiksnuojē Jūrkalnēs laumē.